

**Junák – svaz skautů a skautek ČR
Rozhodčí a smírčí rada Junáka**

NÁLEZ

ze dne 22. února 2010
RSRJ 1/2009

ve věci

přezkoumání rozhodnutí Výkonné rady Junáka o vyloučení J. Č. ml., nar., registrovaném ve středisku C. H. P.

účastníci:

J. Č. ml., bytem

Výkonná rada Junáka (VRJ) jednající na základě pověření Petrem Vaňkem, zastoupená Ondřejem Polákem

Rozhodčí a smírčí rada Junáka rozhodla předsedou Mgr. Petrem Mikešem, místopředsedou RNDr. Tomášem Řehákem a členy JUDr. Adamem Borgulou, Ing. Janem Stejskalem PhD. a Mgr. Petrem Pavlokem takto:

Rozhodnutí Výkonné rady Junáka ze dne 2. 12. 2009 (písemné vyhotovení ze dne 16. 12. 2009) o vyloučení J. Č. ml. z Junáka – svazu skautů a skautek ČR se potvrzuje.

Odůvodnění:

Dne 18. 12. 2009 bylo Rozhodčí a smírčí radě Junáka (dále jen RSRJ) postoupeno rozhodnutí Výkonné rady Junáka (dále jen VRJ) o vyloučení br. J. Č. ml. (dále též jen J. Č.) z Junáka. Tímto dnem bylo zahájeno řízení před RSRJ. VRJ dále postoupila RSRJ veškeré materiály, které k danému případu má.

Předchozí řízení

Rekapitulace disciplinárního řízení s J. Č. ml.:

Na základě podnětu z řad členů Junáka se VRJ na svém jednání dne 16. 9. 2009 zabývala jednáním br. J. Č. ml., a protože shledala, že by se mohlo ev. jednat o disciplinární provinění, jmenovala VRJ svým usnesením z téhož dne disciplinární komisi k projednání této věci.

Jednání disciplinární komise (dále též jen DK) proběhlo dne 14. 10. 2009 za účasti všech jmenovaných členů. Jednání DK byl přítomen i br. J. Č. ml., který byl na jednání včas písemně pozván. Jednání byly přítomny dále čtyři osoby přizvané J. Č., jejichž postavení (jako svědků či jako důvěrníků) nebylo vyjasňováno, nicméně J. Č. bylo umožněno se s těmito radit v průběhu jednání; J. Č. byl dán prostor se vyjádřit ke všem bodům jednání; J. Č. nenavrhl žádné důkazy a neusiloval o uplatnění žádných procesních práv, jejichž provedení či realizace by disciplinární komisí nebylo umožněno.

V rámci jednání DK byl zejména projednáván článek br. J. Č. ml. „Mladí lidé a jejich budoucnost“ publikovaný v Internetu na veřejně přístupném serveru www.politikacz.nazory.cz (<http://www.politikacz.nazory.cz/mladi-lide-a-jejich-budoucnost.html>), když J.Č. potvrdil autorství tohoto článku.

Disciplinární komise se při svém jednání dále zabývala obsahem e-mailové diskuze br. J. Č. ml. s br. Záhořem, kterou však DK nevezala následně v potaz při svém rozhodování z důvodu, že „šlo o neveřejný rozhovor a (...) nelze relevantně posoudit momentální situaci diskutujících“. Členové DK dále s J.Č. diskutovali ohledně obsahu shora zmíněného článku za účelem zjištění, zda šlo pouze o jednorázový exces, nebo zda se jedná o dlouhodobý názorový postoj br. J. Č. ml. V diskuzi se J.Č. vyjádřil tak, že považuje demokracii a zejména multikulturalitu za „svinstvo“ a „rovnostářství za blbosti“.

Disciplinární komise se na základě skutečností, které z jednání vyplynuly, usnesla, že jednání br. J. Č. ml. shledala vážným disciplinárním proviněním ve smyslu Stanov Junáka - svazu skautů a skautek ČR (dále jen „Stanovy“) s tím, že s ohledem na povahu provinění dospěla k závěru, že je namístě uložit jmenovanému disciplinární opatření (trest) vyloučení z Junáka. S ohledem na ustanovení čl. 113 Stanov, podle něž rozhodnutí o vyloučení dospělého člena přísluší VRJ, navrhla disciplinární komise, aby VRJ rozhodla o vyloučení provinivšího se z Junáka. O jednání byl DK pořízen zápis s uvedením závěrů z jednání, tj. návrhu na vyloučení s uvedením podstatných důvodů rozhodnutí; dále je součástí spisu ve věci též doslovný záznam z jednání DK. Zápis z jednání byl doručen VRJ a br. J. Č. ml. J. Č. ml. proti návrhu DK podal opravný prostředek (odvolání). Obsah odvolání, jak i J. Č. ml. potvrdil osobně při jednání VRJ, spočíval:

- jednak ve vyslovení podezření na podjatost členů DK, z důvodu že vůči němu nebylo ze strany DK užíváno oslovení „bratr“,
- jednak v nesouhlasu s posouzením jednání J. Č. ml. jako jednání v rozporu se Stanovami, a
- konečně v nesouhlasu s navrženým disciplinárním opatřením (trestem), neboť opatření bylo navrženo nepřiměřeně tvrdé.

VRJ vzala odvolání na vědomí při jednání VRJ dne 18. 11. 2009 a zároveň rozhodla, že na svém jednání dne 2. 12. 2009 projedná jak odvolání, tak návrh DK a rozhodne ve věci návrhu na vyloučení J. Č. ml. z Junáka; na toto jednání byl J.Č. ml. včas písemně pozván.

Dne 2. 12. 2009 VRJ projednala odvolání J. Č. ml. a odmítla jej ve všech bodech jako nedůvodné, což ve svém rozhodnutí i zdůvodnila. Při tomtéž jednání VRJ dále projednala i předmětné jednání J. Č. ml. a návrh DK v té věci a rozhodla jednomyslně o vyloučení J. Č. ml. z Junáka. Rozhodnutí vynesla VRJ při uvedeném jednání 2. 12. 2009 a písemně vyhotovila rozhodnutí dne 16. 12. 2009. Rozhodnutí je již jen stručně odůvodněno tak, že na základě předložených materiálů, závěrů DK a vyjádření J. Č. ml. při ústním jednání VRJ, je zřejmé, že jednání J. Č. ml. spočívalo

- ve veřejné prezentaci názoru o nadřazenosti národa či rasy důstojnosti člověka a názoru odsuzujícího myšlenky multikulturality a demokracie
- ve zpochybňování holocaustu veřejně i v „osobní diskuzi“ ,

přičemž VRJ toto jednání shledala v hrubém rozporu se skautským slibem a zákonem a tedy i se Stanovami Junáka.

Rozhodnutí bylo písemně doručeno br. J. Č. ml. a spolu s písemnostmi řízení se týkajícími (spisem) též předloženo RSRJ.

K popisu disciplinárně projednávaného jednání

Jednání, které je předmětem disciplinárního řízení, spočívá zejména ve veřejné prezentaci některých názorů a myšlenek J. Č. ml.

Jednání J. Č. ml., jak bylo vymezeno rozhodnutím VRJ ve spojení se závěry DK, spočívalo konkrétně v publikaci článku br. J. Č. ml. „Mladí lidé a jejich budoucnost“ na Internetu na veřejně přístupném serveru www.politikacz.nazory.cz (<http://www.politikacz.nazory.cz/mladi-lide-a-jejich-budoucnost.html>). Autorství tohoto článku br. J. Č. ml. potvrdil výslovně při jednání DK, VRJ i RSRJ a zároveň je i uveden jako autor v rubrice článku samého; článek byl publikován (dle označení v rubrice článku) 13. 7. 2009 a v den rozhodování VRJ, tj. 2. 12. 2009 byl pod uvedenou internetovou adresou stále přístupný.

V tomto článku jsou J. Č. vyjadřovány názory na soudobou výchovu a prostředí, ve kterém vyrůstají mladí lidé. Úvodník tohoto článku zní (citace značena kurzívou): *Na každém rohu vidíme na lavičkách, poflakující se a pokuřující mládež, poslouchající vulgární černou hudbu. Nesmíme se divit, že tu máme zcela protivlastenecké subkultury, jako jsou např. hiphop, anarchisté, pankáči a další. Tak jako za komunismu byl povolen jen pionýr a mnozí skauti museli na oko projevovat sympatie k SSSR. Mladí lidé dnes musejí obdivovat USA, multikulturalismus, reklamy, není tolerován odlišný názor.*

Uvedený článek dále obsahuje mj. následující pasáže:

- *Na každém rohu vidíme na lavičkách, poflakující se a pokuřující mládež, poslouchající vulgární černou hudbu. Bohužel, když se ve školách učí, že mi Češi nejsme na sebe hrdí, dále o údajném utrpení židů za 2 světové války, také o tom, jaké jsou různé etnické kultury a jejich význam a další pro naši společnost zcela destruktivní a nesmyslné bludy, nesmíme se divit, že tu máme zcela protivlastenecké subkultury, jako jsou např. hiphop, hippies, anarchisté, squoteři, pankáči a další. (...)*

- *Naštěstí tu máme organizace, kde si alespoň na chvíli děti připomenou, že jsou Češi a ne černoši, nebo asiáté, ale právoplatní bílí občané. ...*

- *Bohužel různé tábory a kroužky, kde se dětem říká pravda o duševních chorobách jako je např. homosexualita a jiné nebezpečné deviace, kde se děti vedou ve víře a ke zdravému bojovnému duchu, musí být většinou v ilegalitě nebo pod hlavičkou nějaké oficiální organizace. Je hrozné, že vedoucí různých klubů pro děti, musí dokola opakovat inspekcím, rodičům atd. jako dříve za komunismu, věci tipu, nejsem antisemita, jsem proti fašismu, mám rád demokratický režim a další sebezapírající ponižující věci. (...)*

- *Pevně věřím že jednou bude povinná vojna jako byla dřív a že budou z kvétat Svojsíkovy ideály jako kdysi. Docela je mi smutno, když vidím jak někteří lidé co mají na starosti děti, nutí ideu liberalismu dětem, jen proto aby neměli sami problémy a že dokonce někteří té rovnosti odlišných kultur, ras, etnik a lidí vůbec, opravdu zatím věří.*

K písemným vyjádřením

RSRJ bylo doručeno písemné podání J. Č. nadepsané jako „Mé vyjádření k výkoné radě Junáka“ datované 3. 12. 2009. V tomto vyjádření J. Č. napadl jednání a rozhodnutí VRJ z 2. 12. 2009, a to zejména z důvodu věcné nesprávnosti resp. nespravedlivosti závěrů VRJ, a dále též z důvodu, že VRJ nedala J. Č. a jím přizvaným osobám prostor pro vyjádření, přičemž podstatný obsah je vyjádřen v (rukou psaném a obtížně čitelném) podání slovy: „*Mý přátelé i já dokážeme historicky /? dokázat ?/ že Junák a nacionalismus mají hodně společného. Bylo zabráněno v diskuzi a /? vůbec ?/ nebyla dána šance ani mě ani názorům mých kamarádů. Ty nezodpovězené otázky co jsem psal i říkal i na minulé komisi zodpovězeny NEBYLY. Stále vše nahrávalo tomu že rozsudek je dán předem*“. V podání dále J. Č. vyzývá (zřejmě VRJ) ke „slušnému“ jednání, vyjadřuje žádost, aby „...nikdo nebyl perzekuován kvůli svobodným novinám co jsem přinesl na disciplinární komisy“, vyjadřuje nesouhlas s publikací rozhodnutí VRJ a označuje „závěr výkonné rady za neplatný“ a žádá „její zopakování“.

RSRJ bylo dále doručeno e-mailové vyjádření br. J. Č. ml. ze dne 12. 12. 2009 (č.l. 3). V něm byly primárně opakovány výtky k průběhu VRJ jako v podání z 3. 12. 2009. J. Č. zejména uváděl, že v 19 hodin byl přizván na VRJ spolu se svými „svědky“ a následně byli všichni v 19:10 posláni na chodbu. Nebyla mu dána možnost obhajoby a prostor nedostali ani jeho „svědci“, někteří z nich z vedení Republikánské strany Československa. Ve 20:30 bylo vyhlášeno rozhodnutí VRJ o vyloučení, k němuž nebyla připuštěna diskuse. Jemu ani jeho „svědkům“ nebyl dán prostor pro další diskusi, která byla násilně ukončena ve 20:45. Po celou dobu se k němu měla VRJ chovat

nepřátelsky. Zdůrazňoval také, že mu nebylo zodpovězeno na množství otázek, které v průběhu disciplinárního řízení pokládal.

RSRJ bylo dále doručeno písemné vyjádření br. J. Č. ml. ze dne 23. 12. 2009 (č.l. 5-6). V něm br. J. Č. ml. rekapituluje dosavadní průběh řízení. Nad rámec již dříve uvedeného vysvětluje, že osobami „svědků“ na VRJ byly osoby z Vlastenecké fronty, Republikánské mládeže a z Republikánské strany Československa. Opakovaně zdůrazňuje, že těmto osobám nebylo umožněno se vyjádřit k věci. Poukazuje na to, že nacionalismus byl a je ve skautu zakořeněn, a nebyla mu dána možnost tuto myšlenku obhájit. Domnívá, se že přístup VRJ nebyl férový. K písemnému rozhodnutí VRJ si stěžuje, že není označován jako bratr a je mu vykáno. VRJ prý v rozhodnutí neuznává vlastenectví a nacionalismus, ačkoliv podle br. J. Č. ml. je uvedené patrné již ze vztyčování státní vlajky na táborech či z obsahu skautského slibu a zákona. Upozorňuje také na to, že nebyl před vyloučením z Junáka nijak varován, a považuje proto toto disciplinární opatření za nepřiměřeně přísné. VRJ napadá z podjatosti z toho důvodu, že hlasování o vyloučení bylo jednomyslné. V dopise se odvolává i na svého děda J. Č. s tím, že on by s takovým hodnocením jistě nesouhlasil. Podle br. J. Č. ml. není nic špatného nadřadit národnost a rasu nad „multikulturu“. Zdůrazňuje hrdost na českou krev, protože ví, že v krvi je rozdíl a nelze tedy věřit bludům o rovnosti. Lidé si nejsou rovni, a tudíž si nemohou být rovny kultury, národy a rasy, náboženství. Podle br. J. Č. ml. není nikde napsáno, že skaut musí věřit číselným údajům o holocaustu. On se na rozdíl od VRJ na uvedené dívá srdcem tím pravým charakterem. Odvolává se též na to, že by Junák měl vychovávat, a ne u něj vylučovat šanci na nápravu. On přitom vychoval mnoho krásných blondatých modrookých vlčat. Ví, že do podvědomí dětí vložil skautské nacionální ideály, které tam jsou, a nikdo už je nevyndá z těch hlav. Stěžuje si i na to, že mu opakovaně nebylo zodpovězeno na jeho otázky ohledně skautské stezky a historie Junáka, na které se odvolává ohledně obhájení svého postoje. VRJ také vytýká, že neuvedla jména jeho kamarádů, jako kdyby tam nebyli. Br. J. Č. ml. přitom poukazuje na to, že jeho myšlenky sdílí větší množství skautů, kteří však pro jistotu zůstanou v anonymitě, aby nebyli prozrazeni. Br. J. Č. ml. také žádá, aby informace o jeho vyloučení nebyla nijak zveřejněna. Závěrem žádá, aby rozhodnutí VRJ bylo zrušeno a VRJ rozhodovala o jeho vyloučení znovu.

RSRJ uložila VRJ vyjádřit se k výtkám br. J. Č. ml., což VRJ učinila podáním ze dne 21. ledna 2010 (č.l. 19-22). VRJ se zejména odvolává na to, že samotnému jednání VRJ předcházelo projednání věci DK. Tento postup považovala VRJ za vhodný s ohledem na závažnost případu. Podrobné projednání na plénu VRJ by paralyzovalo běžnou činnost VRJ. VRJ taktéž považovala za nezbytné vyslechnout k případu stanovisko odborníků erudovaných v problematice myšlenkových základů a identity Junáka i mediální komunikace. Ustavení DK lze podle VRJ chápat jako zřízení komise v souladu s čl. 115 Stanov Junáka. DK se pak při svém jednání v maximální míře snažila dodržet i ustanovení Disciplinárního řádu Junáka, neboť Stanovy Junáka ani jiný vnitřní předpis bližší procesní náležitosti rozhodování o vyloučení z Junáka neupravují a ustanovení Disciplinárního řádu Junáka bylo možné přiměřeně použít. VRJ se potom na svém jednání 2. prosince 2009 opřela o závěr DK, se kterým se důkladně seznámila, a otevřela prostor pouze pro projednání připomínek, které uvedl J. Č. ml. ve svém odvolání proti tomuto závěru DK. VRJ v poměrně nepřehledném odvolání J. Č. shledala tři základní připomínky, o které se odvolání J. Č. proti závěru DK opíralo, a J. Č. potvrdil, že tyto tři skutečnosti jsou předmětem jeho odvolání. K těmto třem skutečnostem dostal J. Č. prostor se vyjádřit, což stručně učinil. Vyjádření J. Č. poskytlo členům VRJ potřebné informace a VRJ neměla potřebu ověřovat vyjádření J. Č. výsledky svědků, kteří byli ve většině přítomni a vyslechnuti už při jednání DK. Odvolání J. Č. proti závěru DK i další korespondenci J. Č. adresovanou VRJ či DK si členové VRJ důkladně přečetli před jednáním. Během zasedání by tak další čtení bylo nepřínosnou ztrátou času. Výkonná rada nebyla předem informována, kolik svědků si J. Č. k jednání přizve, a nemohla tak zajistit náležité prostory, které by umožnily „důstojnější“ čekání. Zároveň nebylo možné předem odhadnout, jak dlouho bude trvat porada VRJ o konečném rozhodnutí. Čekání svědků i J. Č. na chodbě VRJ mrzí, nicméně nijak neovlivnilo konečné rozhodnutí VRJ. Vedení diskuse po vyhlášení rozhodnutí bylo nadbytečné, neboť rozhodnutí již bylo přijato. Všichni členové VRJ se předem seznámili se závěrem DK i odvoláním JČ proti jejímu závěru. Vzhledem k tomu, že nikdo ze členů VRJ J. Č. ml. před projednáváním jeho vyloučení neznal a nechoval vůči němu žádnou osobní antipatii, byli všichni členové VRJ připraveni vyjádřit se proti závěru DK, pokud by je J. Č.

přesvědčil o odůvodněnosti svého odvolání. To, že v závěrečném hlasování o rozhodnutí se všichni členové VRJ jednomyslně vyjádřili pro zamítnutí odvolání a následně pro vyloučení J. Č., je dokladem toho, že rozhodnutí DK bylo správné a odvolání J. Č. nedůvodné. Veškerá korespondence, kterou J. Č. Výkonné radě Junáka adresoval, byla všem členům VRJ v rámci podkladů k jednání předána a bylo jejich osobním rozhodnutím, zda na ni budou reagovat. VRJ závěrem vyjadřuje přesvědčení, že díky času, který věnovali rozhodování velmi erudovaní odborníci (M. Rocmanová, J. Zajíc, M. Říha) i díky dodržení procedur Disciplinárního řádu Junáka a de facto dvoukolovému projednání, kde jednání J. Č. posuzovala nejprve DK a na základě jejího závěru pak i samotná VRJ, se rozhodnutí VRJ opírá o velmi detailní seznámení s problematikou případu a považuje proto své rozhodnutí za přiměřené a podložené.

RSRJ si dále vyžádala stanovisko střediska, ve kterém je br. J. Č. ml. registrován. Středisko informovalo RSRJ, že br. J. Č. ml. nezastává na středisku ani v oddíle žádnou funkci ani při středisku nepůsobí. Středisko neví o tom, že by dosáhl jakéhokoliv stupně skautského vzdělání. Středisko souhlasí s vyloučením br. J. Č. ml. z Junáka.

RSRJ taktéž obdržela vyjádření Místní organizace SPR – Republikánské strany Československa Příbram. Ve vyjádření je vyslovováno politování nad tím, že během jednání VRJ nebyl dán prostor pro diskusi. Nikdo z nich nechtěl hájit J. Č. ml. za jeho někdy zvláštní názory a postoje ke globálním problémům, ale chtěli se jej zastat v obecné rovině jako výborného, upřímného kamaráda, člověka, který nemusí mít ve všem pravdu, ale má právo na důstojné jednání. Diskuse byla bohužel směřována na politicko-obecná témata a nikoliv na konkrétní provinění. Podle nich se stal obětí politicky názorového boje. Vyzývají, aby orgány Junáka znovu zvážily rozhodnutí o vyloučení a vzali v úvahu omluvu J. Č. ml. za jeho chování a dlouholetou odpovědnou práci celé rodiny pro Junák.

Podle informace z registračního systému je br. J. Č. ml. registrován nejpozději od roku 2003, když dřívější data nejsou k dispozici. Registrován byl v 5. oddíle Příbram. V registraci není záznam, že by br. J. Č. ml. zastával jakoukoliv funkci a získal skautskou kvalifikaci.

K obsahu ústního jednání

Ústní jednání ve věci proběhlo dne 21. 2. 2010. K ústnímu jednání se dostavili oba účastníci, br. J. Č. ml. si přizval jako důvěrníka Bc. P.K.

V první části jednání se účastníci vyjadřovali k procesním otázkám.

VRJ považovala ustavenou DK za svoji pracovní skupinu. Při složení DK přihlížela k odborným schopnostem členů a k jejich regionálnímu působení ve Středočeském kraji. Proces považovala za řádný. VRJ záměrně nepřihlížela k prvotní komunikaci s br. Záhořem, ale vycházela pouze z veřejně dostupných zdrojů a z vyjádření J. Č.. Před rozhodnutím byla dána J. Č. možnost vyjádřit se ke všem námitkám. Samotné rozhodnutí o vyloučení bylo činěno bez přítomnosti J. Č..

Br. J. Č. ml. považoval zejména za neférové jednání to, že br. Záhoř namísto diskuse s ním oznámil jejich diskusi orgánům Junáka a nebyl schopen si s ním názory vyříkat napřímo. Jednání DK považoval za slušné, byť podle něj proti němu zaujaté v tom směru, že mu přišlo, jako kdyby byly tyto orgány dopředu přesvědčeny, že není jiná možnost, než jeho vyloučení. Na celém procesu mu vadilo, že se snažil navázat s orgány Junáka neformální kontakt a lidsky si promluvit o tom, co jim na něm vadí; v čemž mu nikdo nevyhověl, nikdo ho nechtěl vyslechnout. Ohledně „svědků“ které si přivedl na VRJ, upřesnil, že ho přišli podpořit jako člověka. Neměli vypovídat nic ke skutkovým okolnostem kauzy. Bylo mu znemožněno vyjádřit se, že nesouhlasí s určitým vývojem, že něco v Junáku podle jeho názoru nevyvíjí ve správném směru, chtěl říct, že za první republiky byla idea jiná, že změny nejsou dobré. Během jednání VRJ nebyla připuštěna jeho diskuse se členy VRJ, nemohl jim klást otázky. Přijeli ho podpořit lidé z celé republiky a nakonec stáli na chodbě. Jednalo se o nich bez nich. Br. J. Č. ml. se domnívá, že byl perzekuován kvůli příslušnosti k určité politické

straně. Vadilo mu, že rozhodnutí DK i VRJ byla činěna bez jeho přítomnosti a jednomyslně, což mu připomíná doby totality.

V druhé části jednání byly zkoumány věcné důvody k vyloučení br. J. Č. ml.

VRJ se odvolávala zejména na závěry DK. Jednání J. Č. považovala za takové, které je zejména v rozporu s čl. 6 Stanov, tedy v rozporu s principy Junáka, konkrétně druhým principem – *povinností vůči ostatním, chápaná jako věrnost své vlasti, která je v souladu s úsilím o mír, o vzájemné pochopení a spolupráci mezi lidmi, národy a různými sociálními skupinami; je pojata jako závazek účastnit se na rozvoji společnosti, jako úcta a láska prokazovaná bližním a přírodě*. Taktéž poukazuje na rozpor se 4. bodem skautského zákona – *Skaut je přítelem všech lidí dobré vůle a bratrem každého skauta*. VRJ si uvědomuje, že musí jít o jednání v rozporu se Stanovami, ne pouze o názor. Jednání podle VRJ spočívalo v prezentaci J. Č. na serveru politika.cz. Po předložení článku „Mladí lidé a jejich budoucnost“ považuje VRJ následující pasáže za takové, které jsou v rozporu se Stanovami. J. Č. se vyjadřuje proti demokracii a multikulturalismu, tento jeho text svědčí o tom, že jeho pohled na lidskou důstojnost se liší od pohledu na lidské rasy, které si nejsou rovny. To odporuje čl. 6 Stanov, kde se mluví o pochopení mezi lidmi, skupinami, etniky atd. Dále poukazovala na pasáž, podle které se učí ve školách o *údajném* utrpení Židů – kdy podle VRJ je porušen i zákon. VRJ dále poukazuje na část, kde J. Č. prezentuje, že „člověk je nejprve Čechem, potom člověkem“, kde jde také o porušení čl. 6 Stanov. VRJ dále citovala části „Multikulturní propaganda a mladí lidé – ve školách se učí...a také o tom, jak jsou různé etnické skupiny...“ podle ní je v tomto článku jasný národnostní osten. Skoro v každém odstavci jsou podobné výroky. Podle VRJ se přitom nejednalo o jednorázový úlet J. Č., ale článek potvrzuje jeho názory, které prezentoval i v osobní komunikaci.

K tomu br. J. Č. ml. uvedl, že není rasista, jedna jeho kamarádka je Židovka, její předek byl komunista, on to respektuje. Podle něj každý ví, že jsou problémy s romskou menšinou, vietnamskou menšinou, že bychom měli být páni ve vlastní zemi. Z jeho hlediska není problém v barvě pleti, ale v tom, co společnosti kdo přináší a jak se chová. Pokud mu bylo vytýkáno, že nadřazuje národnost nad důstojnost člověka, pak je to podle jeho názoru slovíčkaření. Přijde mu to jako neškodný filozofický problém, skauting je druh filozofie. Pokud napíše, že se mu nelíbí zvýšená kriminalita menšin, tak se to vykládá, že není pro to, aby spolu národy spolupracovaly. Je jednoznačně proti EU, což neznamená, že se nechce kamarádit s Němci, Poláky, Slováky. V tom je zásadní omyl VRJ. Dokáže se bavit s příslušníkem jiného národa, náboženství. Často komunikuje s lidmi s různými ideovými názory. Přijde mu, že nebyl vyloučen za svůj postoj k životu, ale že se stal obětí politicko-názorového boje. Junák je podle něj o toleranci, lásce k bližnímu, to jsou pravé hodnoty, které mu v procesu vylučování chyběly.

RSRJ se dotázala, zda když br. J. Č. ml. v předmětném článku uvádí, že když se ve školách učí... o *údajném* utrpení židů...za druhé světové války, že tím myslel to, že Židé za druhé světové války netrpěli. K tomu br. J. Č. ml. uvedl, že Židé trochu trpěli, Židů zemřelo 6 mil., umírali ale i Češi. Co se týká zákonů ČR, pak je ošetřeno, že se nesmí popírat počet zemřelých Židů, stalinský holocaust byl větší než hitlerovský. Ten se popírat může. Byl to nesouhlas s něčím, co je v naší společnosti. Dnes jakmile někdo kritizuje Izrael, je antisemita. Holocaust nepopírá, byl to úlet, protest proti tomu, že o českých obětech se moc nemluví, byla to provokace, hloupost. Nepřišlo mu, že by na takové stránky chodil nějaký Žid, kterého by se takový článek mohl dotknout.

Pokud byl dotazován k tomu, že z článku nepřímo vyplývá, že černoši a asiáté nejsou právoplatní občané, pak uvedl, že necítí nenávist ke skautům různých národů. Šlo o vytloukání klínu klínem. Podle něj je hrozné, kam multikulturalita došla, když z Holandska lidé utíkají. Je mu líto, co napsal, byly to provokace. Když s něčím nesouhlasí, tak to vyjadřuje nesprávným až sebezničujícím pojetím. Černoši jsou právoplatnými občany.

Pokud byl dotazován k tomu, zda mohou vedoucí, kteří vedou děti, popírat rovnost ras, tak jak z článku vyplývá, br. J. Č. ml. k tomu uvedl, že podle jeho názoru skautský vedoucí má právo dát hlas Dělnické straně nebo Republikánům. Každý si může myslet, co chce. Jsou lidi, co vedou mládež a říkají, že nesnáší nácky, fašisty, ultrapravič., to je podle něj špatně. Ale když někdo otevřeně hlásá

nesnášenlivost ke skinheadům, je to jakoby v pořádku. To není rovné zacházení. Ale kdyby někdo říkal dětem, že se může zabít, tak s tím nesouhlasí, aby ten člověk byl funkcionářem. Nesouhlasí s tím, aby člověk, který je antisemita v nejtvrdějším podobě, byl vedoucím.

Pokud byl br. J. Č. ml. dotazován k části článku, kde se vyjadřuje k tomu, že kultury, rasy, etnika si nejsou rovny, pak toto vysvětloval následovně. Chtěl říct, že se mu nelíbí, když dochází k míchání národů ve velké míře. Šokovalo ho, že ve skautu je perzekuován, že je proti multikulturalismu. Vlastenec je nacionalista. Psohlavci, které máme ve znaku, bránili hranice před Němci. Tito lidé by nešli do Shengenského prostoru. Toto byly ty pravé ideály, uchránit tu českou vlast, Čechy Čechům. Už slibový odznak odráží duchovní hloubku Junáka. Pasáž o té nerovnosti, to byla taky provokace. Pokud byl dotazován na to, zda by se choval v případě zrušení rozhodnutí o vyloučení jinak (když poukazuje na výchovnou stránku Junáka, která nebyla v rozhodnutí VRJ zohledněna), konstatoval, že chtěl poukázat nějakou formou, že některé věci nejsou v pořádku. Trošku s názory ujel, dokáže tolerovat jiná etnika.

Sám poukazuje na čl. 6 Stanov, na který se odvolávala VRJ, s tím, že mu mluví z duše. Trošku rozumí, že skautský zákon porušil nesprávnou formulací, možná hloupostí. Zaslouží si pokárání nebo podmínku. Udělal chybu.

Pokud by vedl děti a přišel by za ním Rom, že chce přijmout dítě do oddílu, tak by ho přijal. Mohl by zkoumat odlišnosti v chování. Zkoumal by, do jaké míry může být mezirasové soužití funkční, aby si na to mohl udělat názor, protože podle něj mezirasové soužití nefunguje skoro vůbec. Rozhodně by se nechoval agresivně, slabších se zastává, což dělal i ve skautu, když tam byl například méně duševně vyspělý kluk. Stejně by se zachoval, i pokud by někdo někoho zmlátil jen kvůli tomu, že je Žid nebo Rom. Jeho bývalý rádce družiny byl napůl Rom, sice se s ním dohadoval, ale ne kvůli jeho původu. Pokud by se jednalo o židovské dítě a ostatní děti jej kvůli jeho židovství odmítaly přijmout, nebo pokud by romské dítě obviňovaly, že jim něco ukradlo, jen proto, že je Rom, nevěděl by, jak bych se zachoval.

Článkem chtěl poukázat na mnohé problémy. Někteří Židé hlásají vyvolenost národa, když někdo ale řekne něco jiného, že bílá rasa je nadřazená, tak je to špatně. My jsme tady Češi doma, nechceme prodávat fabriky. Fišer není Čech, je Žid a komunista. Nikdo se nedovolí podívat, že manželé Obamovi šli nejdříve do synagogy, pak teprve do sv. Víta. Takové věci bohužel jsou. Když někdo něco takového konstatuje, tak je automaticky antisemita. Některé věci formuloval špatně, mrzí ho, že tím porušil zákon, poškodil Junáka.

Br. J. Č. ml. se přihlásil k dotazu RSRJ ke svým příspěvkům uveřejněným v diskusi dříve na serveru Planeta opic. Zastával se vlastenectví. Komunikoval se svými oponenty, se kterými je si blízký názorově. Mezi fašismem a nacismem jsou ohromné rozdíly. Zastával se českého národa. Je iracionální kohokoliv nějak fyzicky likvidovat. Přiměřenými opatřeními proti přílišnému mísení kultur je obnovení hranic, zpřísnění vstupu do země, větší kontroly, větší podpora českých obchodníků. Spousta českých fabrik byla prodána nečeským cizákům. Máme tady drogy, marihuanu, hašiš, pervitin... to všechno proudí z ciziny. Má kamaráda policistu, který ho upozorňoval, že drogy prodávají Romové. Zmlátili romského dealera drog a byli vyhozeni z práce, že jsou rasisti. Vadí mu propagace cizích vlivů. David Černý nebyl potrestán za to, že posadil sv. Václava na otočeného koně. Zesměšňování imigrantů možné není, když někdo udělal kampaň „Chcete je?“, kde byli zesměšňováni, tak za to byl trestně stíhaný. Ultrapravičák může zesměšňovat každý (Kampaň chcete svého nácka...). I na diskusi se jednalo o nesprávně formulované provokace. Pokud psal, že barevný by neměl nikdy dostat české občanství, tak tím myslel to, proč by měl příslušník jiného národa mít naše občanství. Pokud by on byl na například dva roky ve Španělsku, tak by také nežádal o občanství, ale zůstal by Čechem až do smrti. Příspěvky byly určeny pro několik málo ultrapravičáků. Slovem „vykopat“ měl na mysli vykopat cizí zboží z Asie. Dříve tu byly české textilky, čeští dělníci měli práci, teď čeští lidé práci nemají. Dováží se sem potraviny, oblečení, všechno. Začínáme zapomínat na to, že jsme Češi. Nelze, aby menšina byla většinou, aby nám to přerostlo přes hlavu.

Je zde moc cizinců. Vnášejí sem svoji kulturu, zvyky, jezdí jich hodně. V určité míře je schopen toleroval romskou, vietnamskou komunitu. Místo toho národního, místo toho že jsme národ, jsme

Češi, místo toho se vnucuje multikulturalita. Na prvním místě by měl dostat práci Čech, až potom cizinec, když jsme tady doma. Mělo by se omezit, aby čeští vysokoškoláci chodili do zahraničí, potřebujeme je doma. Pokud psal v diskusi „*noční útoky na židy a přistěhovalce nebo senátory, tak samozřejmě nic proti, ať jsou požehnány*“, tak to byla pouze provokace. Za tento výrok se omluvil, tyto názory již nezastává. RSRJ by měla vzít v potaz, že tyto výroky pronášel v říjnu 2008, to u něj už teď neplatí. Nějaké noční útoky jsou neúčinné. Takové věci jsou hloupé, takové věci těm menšinám i pomáhají. Jsou třeba známé případy, kdy Židovka malovala na zeď synagogy hákový kříž, aby se mohlo tvrdit, že je tady antisemitismus.

Házení dlažebních kostek může být provokace, ale to není správně. Br. J. Č. ml. by uvažoval, jestli takového člověka vzít do partaje nebo ne. Význam provokace je široký. Jeho provokace je jiného ražení než jiných lidí. Jeho provokací bylo něco, co se snažil vyjádřit, ale neopatrnou a nesprávnou formou. Když se bavil na internetu s člověkem, který byl inteligentní méně, tak mu tu cestu ukázal tak, aby to pochopil. Pokud hovoří s oponentem chytrým, tak se snaží prezentovat názory přijatelně, aby to bylo přijatelné. Byl si vědom, že na internetové diskuse může chodit veřejnost, ale nepředpokládal, že by tam chodil kdokoliv, koho by se to mohlo dotknout. Jedná se o diskuse určené určité specifické skupině.

S udílením občanství cizím státním příslušníkům by se mělo šetřit. Nemá problém s tím, aby se udělilo třeba černochovi, který je významný umělec, ale nemělo by se udílet masově. Při udělování by se měl zohledňovat přínos pro ČR, a pokud je občanství uděleno, pak má tento občan stejná práva a povinnosti jako ostatní občané.

Důvody, pro které chce zůstat v Junáku, jsou zejména ty, že pochází ze skautské rodiny; dědeček je významný skaut. Maminka byla skautka, otec byl skaut. Jde mu o určitou čest rodu. Byl nepořádné vlče, udělal spoustu kopanců. Možná se tam na tábor přijede podívat na skok, ambice na vedení nemá. Jde mu o princip, aby nebyl vyhozený takovým způsobem. Jde mu o důstojnost, aby bylo zachováno jeho jméno.

Byl pořadatelem několika demonstrací. Když někdo má symboly SS, tak řekne: „sundej to“. Když tam řeknou nějaká hesla „černý svině“, to je o průšvih. Jako pořadatel by zasáhl. Z důvodu, aby ta akce nebyla rozpouštěna. Je to nelidské – názor „Židi do plynu“ je názor „ujetej“, ten názor si myslí pár lidí. I tyto výroky poškozují ultrapravicí. Je proti tomu. On do plynu slovně nikoho neposílal. Vždycky se postavil za slušné a férové jednání.

Pokud by měl v oddíle muslimského kluka, klidně by mu dal prostor pro modlitby, pokud by to nekolidovalo s jiným oddílovým programem.

Každý slušný člověk si zaslouží jeho úctu bez ohledu na víru, barvu pleti atd. Ke každému skautu by se měl chovat jako bratr bez ohledu na barvu pleti. Až teď mu dochází, že jeho výroky mohou pro mnoho lidí znamenat úplně opačný názor. Není mu to ale líto, nemáme právo a povinnost se kamarádit s každým. V životě jsou lidé, se kterými se chce bavit víc a s jinými méně. Je si vědom, že pokud by si židovský skaut přečetl jeho článek, asi by měl pocit, že ho nebude mít rád, protože je Žid. Pokud by přišel za ním takový člověk nešťastný, tak by mu to přišlo líto. Kdyby na něj zaútočil, že je rasista, tak by mu to líto nebylo.

Pokud by RSRJ přistoupila ke zrušení rozhodnutí o vyloučení, byl by ochoten zdržet se psaní takových článků. Ví, že udělal chybu, měl by být opatrnější. Nebyl by schopen publikovat veřejnou omluvu na serveru politika.cz, ale na například na skautských stránkách asi ano, záleželo by na formulaci té omluvy.

V rámci závěrečného návrhu VRJ setrvala na svém rozhodnutí a požádala o jeho potvrzení. VRJ poukázala na to, že slova o holocaustu jako o provokaci před DK ani VRJ nezazněla. Pokud jde o námitky J. Č., že by ho měl případně Junák vychovávat, pak VRJ vnímá výchovnou roli pro děti a mládež, dospělí již mají vychovávat. K posunu v myšlení u J. Č. podle VRJ nedošlo.

V rámci závěrečného návrhu br. J. Č. ml. uvedl, že pokud by byla správně formulována omluva, mohl by ji poskytnout. Omluvil se, že poškodil Junák v očích někoho, kdo si něco vyložil, tak jak neměl. Setrval na tom, že přílišné míchání kultur není prospěšné, a že má právo být konzervativní. Stojí si za tím, že některé věci nejsou v pořádku. Bude se snažit, když se bude prezentovat, aby jeho jednání nikoho nezranilo.

Obecné úvahy k rozsahu přezkumné pravomoci RSRJ a procesu vylučování dospělého člena Junáka

V prvé řadě považovala RSRJ za podstatné vymezit rozsah své přezkumné pravomoci. Podle čl. 119 Stanov Junáka rozhoduje VRJ o vyloučení dospělého člena Junáka. Tím nejsou dotčena ustanovení čl. 116 a čl. 129. Podle čl. 129 pak platí, že RSRJ přezkoumává každé rozhodnutí o vyloučení dospělého člena Junáka a může je zrušit. Rozhodnutí o vyloučení dospělého člena Junáka není platné, dokud k němu RSRJ nevydá své rozhodnutí. Čl. 129 Stanov Junáka neomezuje rozsah přezkumné pravomoci RSRJ na určitou část rozhodnutí VRJ nebo pouze na proces vedoucí k rozhodnutí VRJ. Tomuto závěru svědčí i vymezení kompetencí RSRJ podle čl. 126 Stanov Junáka, podle kterého je RSRJ ústřední orgán Junáka, který řeší závažné spory uvnitř organizace a který rovněž dbá na to, aby orgány Junáka ve svých rozhodnutích postupovaly v souladu s právním řádem ČR; stanovami a závaznými rozhodnutími orgánů WOSM, WAGGS, ISGF a dalšími mezinárodními závazky Junáka; Stanovami Junáka, jeho vnitřními předpisy a rozhodnutími. RSRJ by proto měla v tak závažném rozhodnutí, jakým nepochybně vyloučení dospělého člena z Junáka je, být garantem nejen toho, že vyloučení proběhlo procesně v pořádku, ale i toho, že věcně je rozhodnutí VRJ v souladu s právními a jinými předpisy uvedenými v čl. 126 Stanov Junáka.

Dále se RSRJ zaobírala tím, jaký má být dodržen procesní postup při vylučování dospělého člena Junáka. Vylučování dospělého člena Junáka je řešeno jednak Stanovami Junáka, dále však i Disciplinárním řádem Junáka z 26. 2. 1994 (dále jen Disciplinární řád). Oba dva předpisy přitom přistupují k některým otázkám odlišně. Podle čl. 49 Stanov Junáka předpisy a rozhodnutí ve čl. 43 jsou seřazeny podle síly od nejvyšší po nejnižší. Podle čl. 43 jsou přitom nejvyšším předpisem Junáka Stanovy Junáka. Ačkoliv čl. 49 předpokládá výslovné zrušení nižšího rozporného předpisu, k čemuž v případě Disciplinárního řádu nedošlo, pak je potřeba pomocí výkladového pravidla „předpis vyšší síly zrušuje předpis nižší právní síly (lex superior derogat legi inferiori)“ dojít k závěru, že je třeba přednostně aplikovat předpis vyšší právní síly, navíc přijatý později, u kterého by se uplatnilo i pravidlo, že „předpis pozdější zrušuje předpis dřívější (lex posterior derogat legi priori)“. Jedná se však pouze o pravidla výkladová a přijetím rozporného předpisu vyššího či pozdějšího nedochází ke zrušení předpisu nižšího/dřívějšího. V rozsahu, ve kterém tedy nejsou pravidla Disciplinárního řádu řešena odlišně Stanovami Junáka, je tedy třeba je aplikovat. RSRJ nicméně poznamenává, že s ohledem na to, že byl Disciplinární řád přijat již před 16 lety a mezitím došlo k přijetí nových Stanov Junáka (jakož i ke změnám v organizační struktuře Junáka), bylo by velmi vhodné přijmout nový disciplinární řád. Tím by se předešlo velmi složitým výkladovým problémům, se kterými se v rámci disciplinárního řízení s br. J. Č. ml. zjevně potýkala i VRJ.

O vyloučení dospělého člena Junáka rozhoduje podle čl. 119 Stanov Junáka VRJ. Tím nejsou dotčena ustanovení čl. 116 a čl. 129. Podle čl. 116 starosta řídí činnost VRJ, jedná jejím jménem a plně odpovídá za její činnost. Vykonává všechny pravomoci, které jsou svěřeny VRJ jako celku; nebo jejich výkonem pověří další členy VRJ, případně jiné osoby nebo orgány. Starosta nese plnou odpovědnost za rozhodnutí, provedené v rámci takového pověření. Podle čl. 129 Stanov Junáka RSRJ přezkoumává každé rozhodnutí o vyloučení dospělého člena Junáka a může je zrušit. Rozhodnutí o vyloučení dospělého člena Junáka není platné, dokud k němu RSRJ nevydá své rozhodnutí.

Podle čl. IV. odst. 2 Disciplinárního řádu o vyloučení dospělého člena rozhoduje na návrh ORJ či MRJ Ústřední rada, která, je-li to nezbytné, může před konečným rozhodnutím případ postoupit k dořešení smírčí radě. Vzhledem k tomu, že čl. 119 Stanov Junáka svěřuje tuto pravomoc bez dalších podmínek VRJ, je třeba dovodit, že není třeba návrhu rady vyšší organizační jednotky, neboť by tento výklad nepřipustně zužoval pravomoc svěřenou VRJ přímo Stanovami Junáka. Podle čl. II. odst. 1 Disciplinárního řádu je disciplinární řízení příslušným orgánem zahájeno v co nejkratší době po tom, co byl o provinění příslušný orgán vyrozuměn a postupuje se v něm tak, aby bylo co nejdříve ukončeno a vyneseno příslušné rozhodnutí. K tomu účelu jmenuje příslušný orgán disciplinární

komisi, zpravidla dvou až tříčlennou. Stanovy Junáka svěřují VRJ tuto pravomoc bezprostředně, a pouze odkazem na čl. 116 VRJ umožňují, aby tuto pravomoc případně přenesla na jiný orgán. Podle čl. III. odst. 2 Disciplinárního řádu je disciplinární řízení dvouinstanční – dvoustupňové, přičemž tento článek neřeší, kdo má být odvolacím orgánem proti rozhodnutí Ústřední rady Junáka, ačkoliv u jiných orgánů je odvolací orgán výslovně uváděn. Podle čl. VII. odst. 3 Disciplinárního řádu je rozhodnutí odvolacího orgánu – druhé instance – konečné a nelze je napadat žádným opravným prostředkem. Podle čl. III. odst. 7 je po dobu odvolacího řízení platnost rozhodnutí pozastavena. RSRJ je proto přesvědčena, že VRJ byla oprávněna rozhodnout o vyloučení br. J. Č. ml. i bez předchozího projednání disciplinární komisí. Dvoustupňovost požadovaná Disciplinárním řádem je zachována čl. 129 Stanov Junáka, když i účinky řízení o přezkumu rozhodnutí VRJ ze strany RSRJ mají obdobné účinky jako podání odvolání, ačkoliv zde dochází k projednání i bez odvolání.

VRJ tedy měla možnost disciplinární komisi ustanovit v souladu s Disciplinárním řádem, pak jí nicméně měla také pověřit ve smyslu čl. 116 rozhodnutím o vyloučení br. J. Č. ml. V takovém případě by rozhodnutí DK bylo považováno za rozhodnutí VRJ a VRJ by již znovu o vylučování jednat nemusela. Pokud VRJ DK takovou pravomocí výslovně nenadala, pak lze mít za to, že se jednalo pouze o poradní orgán VRJ, který připravil VRJ podklady k rozhodnutí a VRJ na základě těchto podkladů sama rozhodla o vyloučení. V tomto směru lze poznamenat, že odvolání br. J. Č. ml. bylo nadbytečné, neboť DK mu vlastně žádné disciplinární opatření neuložila, pouze ho VRJ navrhla. RSRJ považuje toto řešení za nikoliv zcela vhodné, neboť nejvíce se disciplinárnímu řízení blížilo řízení před DK, která však disciplinární opatření neukládala. RSRJ přesto považuje v obecné rovině v souhrnu řízení před DK a VRJ za taková, která jsou způsobilá obstát z pohledu Stanov Junáka i z pohledu Disciplinárního řádu. V takovém případě však musí VRJ umožnit plný přezkum jednání DK v takovém rozsahu, ve kterém je vylučovaným členem Junáka tento přezkum napadán a vylučovanému členu Junáka musí být poskytnuta obdobná procesní práva jako při jednání před DK dle Disciplinárního řádu. Zejména práva dle čl. I. odst. 2, 3 a 4 Disciplinárního řádu – řádné předvolání k jednání, možnost zúčastnit se projednávání jeho provinění a vyjádřit se ke všem skutečnostem, které jsou podkladem k jednání a rozhodování disciplinární komise. Tento postup by měl být velmi důsledný zejména v případě, pokud by se VRJ rozhodla rozhodnout odlišně od závěru DK.

Na řízení před RSRJ podle čl. 129 Stanov Junáka se nicméně ustanovení Disciplinárního řádu nepoužijí vůbec, neboť proces jednání před RSRJ, včetně řízení podle čl. 129 Disciplinárního řádu, je v plném rozsahu upraven Řádem RSRJ. RSRJ však dochází k závěru, že právo zrušit rozhodnutí o vyloučení dospělého člena Junáka v sobě zahrnuje dvě dílčí oprávnění. Jednak oprávnění zrušit rozhodnutí zcela s tím, že takové rozhodnutí již neumožňuje rozhodnout o vyloučení znovu. Za druhé však i oprávnění zrušit rozhodnutí o vyloučení a vrátit věc příslušnému orgánu k novému rozhodnutí.

RSRJ také dochází k závěru, že není oprávněna potvrdit vyloučení dospělého člena pro jiné důvody, než pro které byl vyloučen VRJ, i pokud by takové důvody shledávala, neboť tak by na sebe atrahovala pravomoc, která je čl. 119 Stanov svěřena výlučně VRJ, neboť VRJ by mohla odchylně od RSRJ dojít k závěru, že pro jiné než uvedené důvody by člena nevyloučila. Tento závěr se však vztahuje pouze na skutky, pro které byl člen vyloučen. RSRJ však na druhou stranu není vázána právním posouzením toho, jak tyto skutky hodnotila VRJ. RSRJ je tedy oprávněna shledat, že jednáním vylučovaného člena došlo k vážnému porušení Stanov, avšak jiných ustanovení, než které dovodila VRJ.

Posouzení procesu vyloučení v posuzovaném případě

Jak bylo poznamenáno výše, VRJ zvolila přístup, kdy nejprve jmenovala DK, která jí dala pouze návrh na vyloučení br. J. Č. ml. Proces jednání DK nebyl br. J. Č. ml. rozporován kromě výtek uvedených v jeho odvolání. VRJ se se všemi výtkami procesního charakteru ve svém rozhodnutí vypořádala dle RSRJ řádně, a RSRJ proto na ně pro stručnost pouze odkazuje. Tento závěr ostatně nebyl br. J. Č. ml. ani rozporován.

Na samotné jednání VRJ byl br. J. Č. ml. řádně pozván. Byla mu dána možnost vyjádřit se ke všem skutečnostem, které byly podkladem k jednání a rozhodování, když s ním bylo výslovně ujasňováno, které okolnosti z jednání DK považuje za sporné.

Pokud se br. J. Č. ml. dovolává toho, že nebylo umožněno vyjádřit se jím přivedeným „svědkům“, je třeba poznamenat, že z jeho vyjádření je zřejmé, že se nejednalo o svědky, kteří by se měli jakkoliv vyjadřovat ke skutkovým okolnostem, ale měli se vyjadřovat k postojům br. J. Č. ml. Jednalo se tedy o osoby, které pouze měly předestírat své názory na určité otázky, zřejmě svědčící ve prospěch br. J. Č. ml. Věcně se tedy nejednalo o svědky ve smyslu Disciplinárního řádu, ale o obdobu zástupce pro řízení. Takové procesní právo však Disciplinární řád nezakotvuje a nevyslechnutí těchto osob tak nemůže být považováno za porušení jakýchkoliv procesních práv br. J. Č. ml.

Br. J. Č. ml. VRJ dále napadá z podjatosti z toho důvodu, že hlasování o vyloučení bylo jednomyslné a nepřímou podjatostí dovozuje i z toho, že mu bylo vykáno a nebyl oslovován „bratře“. Žádné jiné okolnosti podjatosti neuvádí. RSRJ zejména upozorňuje, že Disciplinární řád, ani jiný vnitřní předpis Junáka neupravuje situaci, kdy by některý člen VRJ byl ve věci podjatý a nevylučuje jej z projednání věci. I pokud by tedy byl kdokoliv z členů VRJ podjatý, neměla by tato okolnost vliv na platnost přijatého rozhodnutí, nicméně by tato okolnost měla vést k požadavku na výrazně podrobnější přezkum rozhodnutí, než pokud u žádného člena VRJ důvod podjatosti dán není. RSRJ navíc nebyl předložen žádný relevantní důvod, proč by měli být členové VRJ podjatí. Jednomyslnost rozhodnutí svědčí pouze o tom, že všichni členové VRJ byly přesvědčeni, že rozhodnutí o vyloučení je na místě. Pokud nebyl br. J. Č. ml. oslovován „bratře“ a bylo mu vykáno, RSRJ se částečně shoduje se závěrem VRJ obsaženým v rozhodnutí o vyloučení, že toto oslovení výslovně žádný vnitřní předpis neukládá, stejně tak ani tykání. RSRJ k tomu však podotýká, že oslovení „bratře“, „sestro“ i tykání je nepsanou normou respektovanou v historii skautského hnutí, je bezprostředně navazující na 4. bod skautského zákona a je projevem zde stanoveného pravidla, že skauti navzájem by měli být vázáni užším poutem vzájemného přátelství a soudržnosti blízcím se vztahu sourozenců. Důvody pro nerespektování tohoto nepsaného pravidla by tak měly být zcela zásadní, tedy kupříkladu zvláště závažné jednání proti skautskému slibu a zákonu, pro které nelze po oslovujícím spravedlivě požadovat, aby vnitřně i nadále považoval takto jednající osobu nadále za svého bratra/sestru. RSRJ se však nechce zabývat tím, zda důvody pro vykání a neoslovování „bratře“ byly v daném případě dány, když je přesvědčena, že pokud skutečně k nerespektování tohoto pravidla vůči br. J. Č. ml. došlo, bylo to způsobeno nikoliv antipatií k němu samému, ale k názorům, které projevovat, a neshledá to tedy nijak pro domněnku podjatosti.

Br. J. Č. ml. si stěžuje i na to, že mu opakovaně nebylo zodpovězeno na jeho otázky ohledně skautské stezky a historie Junáka, na které se odvolává ohledně obhájení svého postoje. K tomu RSRJ uvádí, že primárně není povinností disciplinárního orgánu odpovídat na dotazy členovi, proti kterému je řízení vedeno. Pokud však tyto dotazy lze věcně posoudit, jako obhajobu jeho jednání, měl by se s nimi disciplinární orgán nepochybně vypořádat. V tomto směru spatřuje RSRJ pochybení VRJ, pokud se k věcným námitkám br. J. Č. ml. poukazujícím na ustanovení skautské stezky, historii skautského hnutí, či na obřady v rámci táborového života na skautských táborech alespoň stručně nevyjádřila. RSRJ však neshledala v posuzovaném případě toto pochybení za natolik závažné, aby kvůli němu přistoupila ke zrušení rozhodnutí VRJ, když toto pravidlo RSRJ dovozuje až v tomto nálezu, z žádného vnitřního předpisu výslovně nevyplývá a na rozhodování orgánů občanského sdružení nelze vztahovat pravidla platná pro rozhodování orgánů veřejné správy.

Br. J. Č. ml. žádá, aby rozhodnutí o jeho vyloučení nebylo zveřejněno. K tomu RSRJ uvádí, že podle čl. 3.10.6 Řádu RSRJ jsou nálezy veřejně přístupné všem členům Junáka a podle čl. 3.10.7 nálezy jsou zveřejňovány obdobným způsobem jako řády a další vnitřní předpisy Junáka. Nicméně s ohledem na ochranu osobních údajů budou osobní údaje br. J. Č. ml. ve verzi nálezu určené ke zveřejnění anonymizovány a v plném rozsahu budou přístupny pouze členům Junáka na vyžádání.

K věcným důvodům vyloučení

Z rozhodnutí VRJ o vyloučení lze dovést (s ohledem na to, že věcně bezprostředně navazuje na rozhodnutí DK), že důvodem pro vyloučení bylo zejména publikování článku br. J. Č. ml. „Mladí lidé a jejich budoucnost“ na Internetu na veřejně přístupném serveru www.politikacz.nazory.cz. Názory zde uvedené a dále v rámci jednání prezentované podle VRJ nadřazují národnost či rasu důstojnosti člověka a odsuzují myšlenky multikulturality a demokracie a zpochybňují holocaust. VRJ v rozhodnutí výslovně neuvedla, se kterými články Stanov jsou tato jednání v rozporu, respektive pouze obecně dovedla, že takové jednání je v hrubém rozporu se skautským slibem a zákonem.

RSRJ se proto zabývala hmotněprávním vymezením podmínek vyloučení. Podle čl. 15 písm. c) Stanov Junáka členství zaniká vyloučením pro jednání, které vážně porušilo Stanovy Junáka. V první řadě se tedy podle RSRJ musí jednat o jednání, nikoliv o prostý životní postoj, který není dále veřejně prezentován nebo jinak projevován, byť takto „latentní“ smýšlení bude ve většině případů zřejmě pouze teoretické a bude v podstatě vždy spojeno s jeho projevováním navenek.

Druhou podmínkou je, že toto jednání vážně porušilo Stanovy Junáka. Tedy podle přesvědčení RSRJ nemůže jít o takové jednání, které sice bude v rozporu s většinovým názorem v hnutí nebo ve společnosti, ale nebude porušovat Stanovy. Zákon č. 83/1990 Sb., o sdružování občanů, ve znění pozdějších předpisů, podle přesvědčení RSRJ nezakazuje občanskému sdružení vyloučit svého člena jen proto, že nesdílí názory většiny ostatních členů. Stanovy Junáka však zužují důvody vyloučení jen ve výše uvedeném rozsahu.

RSRJ je přitom přesvědčena, že některé důvody, pro které byl br. J. Č. ml. vyloučen rozhodnutím VRJ, nebyly důvody, pro které by měl být člen Junáka vylučován, a to bez ohledu na to, zda je jeho názor sdílen většinou členské základny nebo nikoliv.

V první řadě RSRJ nesdílí názor VRJ, že by myšlenka multikulturalismu byla obsažena ve Stanovách Junáka a členové Junáka by ji tak byli povinni dodržovat a hlásit se k ní. RSRJ vychází z toho, že multikulturalismus je myšlenkový a politický směr, který zastává stanovisko, že v jednom demokratickém státě mohou společně žít nejen jednotlivci, ale i skupiny s různou kulturou a zdůrazňuje prospěšnost kulturní rozmanitosti pro společnost a stát. Na tento směr existují i v demokratických právních státech různé názory a jsou předmětem politické soutěže. V rámci ústního jednání se VRJ odvolávala na čl. 6 Stanov Junáka, na druhý z principů skautského hnutí, tedy *povinnost vůči ostatním, chápaná jako věrnost své vlasti, která je v souladu s úsilím o mír, o vzájemné pochopení a spolupráci mezi lidmi, národy a různými sociálními skupinami; je pojata jako závazek účastnit se na rozvoji společnosti, jako úcta a láska prokazovaná bližním a přírodě*. Ten však podle názoru RSRJ nelze zaměňovat s multikulturalismem, neboť vzájemné pochopení a spolupráce nemusí vždy vést k tomu, že by mělo nutně docházet k mísení kultur a toto mísení by vždy přinášelo pouze klady.

Obdobně má RSRJ pochybnosti i ohledně toho, zda deklaratorní odmítání demokracie jako formy vlády musí nutně být v rozporu se Stanovami Junáka, které nic výslovného o demokracii neuvádí, bez ohledu na to, že mnohé atributy spojené neodmyslitelně s demokracií jsou skautskému hnutí vlastní od jeho založení. Takový rozpor by musel být hledán nikoliv v samotném odmítnutí, ale v konkrétním názoru či návrhu na to, jaký režim by měl demokracii nahrazovat. Br. J. Č. ml. v předmětném článku ani dalších svých vyjádřeních neuváděl, jaké státoprávní uspořádání by mělo demokracii nahradit, když fakticky se sám mnoha výhod demokracie i ve svých podáních dovolává.

RSRJ považuje za nutné také upozornit, že DK i VRJ se nevyjádřila k opakovaně vznášeným námitkám br. J. Č. ml. k tomu, že i v principech Junáka a jeho historii je naopak obsažen nacionalismus, když poukazyval i na skautskou symboliku. Podle RSRJ je skutečně vlastenectví součástí skautských ideálů, což ostatně vyplývá i ze skautského slibu (*duší i tělem být připraven pomáhat vlasti i bližním*), z druhého bodu principu skautského hnutí, na který se sama VRJ odvolávala (*chápaná jako věrnost své vlasti*) a i ze skautské symboliky (M. Alšem vytvořený znak Chodů na junácké lilii jako symbol obránců českých hranic). RSRJ si je však samozřejmě vědoma jednak historického vývoje v této otázce, jednak a především skutečnosti, že vedle vlastenectví Junák vyznává a vždy vyznával i další hodnoty. Členové Junáka jsou pak zásadně povinni jednat tak, aby tyto hodnoty respektovali celistvě a nikoliv tak, aby jednu hodnotu povyšovali nad jiné, které by tím byly popírány.

Na druhé straně RSRJ shledala v článku br. J. Č. ml. „Mladí lidé a jejich budoucnost“ takové pasáže, které jsou podle jejího přesvědčení jednoznačně v rozporu zejména se 4. bodem skautského zákona: *Skaut je přítelem všech lidí dobré vůle a bratrem každého skauta* (Když skautský zákon je součástí Stanov Junáka – čl. 6). Jak bylo uvedeno shora v části *K popisu disciplinárně projednávaného jednání*, článek obsahoval mimo jiné pasáže, ze kterých šlo dovodit, že br. J. Č. ml. v něm vyjádřil:

- pochybnosti o utrpení Židů za druhé světové války,
- názor, že černoši a Asiaté nejsou právoplatnými občany,
- souhlas s tím, aby vedoucí dětských kolektivů byli antisemité či fašisti,
- a přesvědčení, že neexistuje rovnost odlišných kultur, ras, etnik a lidí vůbec.

RSRJ je přesvědčena, že 4. bod skautského zákona v sobě zahrnuje povinnost každého skauta být tolerantní vůči svým bližním a to zejména bez ohledu na jejich národnost či rasu, když je potřeba vzít v úvahu i to, že skautské hnutí je hnutím celosvětovým, jehož posláním je mimo jiné i vzájemné porozumění mezi národy. Pokud br. J. Č. ml. opakovaně poukazoval na historii skautského hnutí je třeba poukázat na to, že již zakladatel světového skautského hnutí Robert Baden-Powell zdůrazňoval důležitost mezinárodního přátelství a respektu k ostatním bez ohledu na jejich státní příslušnost, třídu nebo přesvědčení.¹ Názory br. J. Č. ml. uvedené v citovaném článku přitom jsou podle přesvědčení RSRJ v hrubém rozporu se 4. bodem skautského zákona. Slova v tomto článku uvedená přitom nelze chápat pouze jako jakousi provokaci, jak br. J. Č. ml. tvrdil v rámci ústního jednání, a to bez ohledu na to, zda je takto skutečně myslel nebo nikoliv. RSRJ je přesvědčena, že kdokoliv, kdo se s uvedeným článkem seznámí je naopak bude vnímat jako pohrdání jinými lidmi pouze z důvodu jejich národnosti, rasy či náboženství.

Sepsání a publikování uvedeného článku bylo proto podle RSRJ jednáním, které vážně porušilo Stanovy Junáka.

K uloženému disciplinárnímu opatření vyloučení z Junáka

Vzhledem k tomu, že RSRJ dovodila, že sepsání a publikování uvedeného článku bylo jednáním, které vážně porušilo Stanovy Junáka, byla VRJ oprávněna rozhodnout o vyloučení br. J. Č. ml. z Junáka.

RSRJ však považovala za nezbytné se zamyslet nad tím, zda nebylo na místě uložit opatření mírnější a to zejména podmíněné vyloučení z Junáka. RSRJ se přitom částečně shoduje s námitkami br. J. Č. ml., že se jednalo o jeho první disciplinární provinění a nebyl ze strany Junáka dopředu nijak upozorněn na to, že toto jeho jednání je v rozporu se Stanovami. RSRJ se však neztotožňuje s tím, že by důvodem pouze podmíněného vyloučení mělo být výchovné působení na br. J. Č. ml. Posláním Junáka je zejména výchova dětí a mládeže a nikoliv dospělých. Dospělí členové mají být těmi, kdo mladší členy vedou a vychovávají, ať už přímo jako vůdcové oddílů a další činovníci bezprostředně s dětmi pracující nebo nepřímo tak, že tyto činovníky v různých formách podporují.

RSRJ byla připravena zrušit rozhodnutí VRJ o vyloučení, pokud by br. J. Č. ml. projevil skutečnou a opravdovou lítost nad sepisem svého článku. Rozhodnutí o podmíněném vyloučení by mohlo ukázat, zda se skutečně jednalo o naprosto nevhodné formulace, které však byly míněny jinak, jak uváděl br. J. Č. ml. při ústním jednání.

Podle RSRJ se však br. J. Č. ml. od svých vyjádření nedistancoval dostatečně přesvědčivě a jasně. Ačkoliv některá jeho vysvětlení v průběhu ústního jednání byla alespoň částečně pochopitelná, nic to nemění na tom, že každý musí vážit svá slova zvláště za situace, kdy mají být publikována většímu okruhu osob. Pokud jsou jeho slova následně špatně pochopena, musí udělat maximum proto, aby byla pochopena správně. Jak poukázala VRJ ve svém závěrečném návrhu, k mnohým vysvětlením slov br. J. Č. ml. došlo až v ústním řízení před RSRJ. RSRJ navíc poukazuje i na písemná vyjádření

¹ Skaut je přítelem všech, a bratrem každého jiného skauta bez ohledu na státní příslušnost, třídu nebo přesvědčení (*Scout is a friend to all, and a brother to every other Scout, no matter to what country, class, or creed the other may belong.* – citováno dle Baden-Powell R. *Scouting for Boys*. 35. vydání Londýn 1991. – část skautský zákon (The Scout Law). *Obdobně kapitoly Přátelství (Friendliness) – str. 218-219, Přítel celého světa (A Friend to all the World“)* a *Světové skautské bratrství (The World Brotherhood of Scouting) str. 264 a 265.*

vůči RSRJ, ze kterých nešlo dovodit, že by se br. J. Č. ml. snažil alespoň vysvětlit, že jeho článek byl pochopen špatně, naopak z nich bylo možné dovodit, že na svých názorech setrvává.

K možnosti opětovného vstoupení do Junáka

RSRJ upozorňuje na čl. IV. odst. 8 Disciplinárního řádu Junáka, podle které může bývalý člen žádat o znovupřijetí po 2 letech od doby vyloučení z Junáka. Orgán, který by rozhodoval o znovupřijetí, by měl vždy zkoumat, zda nepřetrvávají důvody, pro které k vyloučení došlo.

Pro přijetí tohoto nálezu hlasovali 4 členové pro, žádný proti a 1 se zdržel hlasování. Podle čl. 132 Stanov Junáka byl nález přijat.

V Praze dne 22. února 2010

Poučení:

Proti rozhodnutí RSRJ není odvolání. Vyhlášením tohoto nálezu nabývá platnosti rozhodnutí VRJ o vyloučení a br. J. Č. ml. přestává být členem Junáka. Tímto není vyloučen opravný prostředek podle § 15 zákona č. 83/1990 Sb., o sdružování občanů, ve znění pozdějších předpisů, jehož podání však nemá odkladný účinek.

Mgr. Petr Mikeš
předseda RSRJ

RNDr. Tomáš Řehák
místopředseda RSRJ

JUDr. Adam Borgula
člen RSRJ

Ing. Jan Stejskal, PhD.
člen RSRJ

Mgr. Petr Pavlok
člen RSRJ